

ЖАНРОВО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ХОРОВОЇ СПАДЩИНИ БОРИСА КУДРИКА

У плеяді видатних діячів музичної культури Галичини першої третини ХХ ст. Борису Кудрику (1897-1952) належить особлива роль. Він відомий музикознавець, фольклорист, музично-критичний діяч, автор солідної наукової праці в галузі української церковної музики “Огляд історії української церковної музики”. Однак діяльність доктора музикології не обмежувалася тільки його теоретичними розвідками. Борис Кудрик знаний і своїм композиторським доробком, який охоплює різноманітні жанри і налічує близько чотирьохсот творів.

Композиторська творчість Бориса Кудрика є майже не вивченою, бо доступ до багатьох матеріалів став можливим лише після посмертної реабілітації мистця у 1993 році. Тож головна мета пропонованої статті – дослідити одну з ділянок творчої спадщини мистця, а саме: хорові твори, визначити їх жанрово-стилістичні особливості, зокрема принципи трактування цього жанру у зв'язку з його розвитком та особливостями в західноукраїнському мистецтві.

Жанровий діапазон творчого доробку Бориса Кудрика досить широкий, але найбільшу зацікавленість композитор проявляв до хорової та інструментальної музики. Його музичні твори свого часу були досить знайомі в Галичині і мали успіх. Кудрик належав до числа “репертуарних” композиторів. Його твори виконували провідні колективи Галичини: львівський та коломийський “Бояни”, “Бандурист”, “Трембіта”, “Сурма”. Хорові твори композитора “Гри-миць!” на слова І.Франка та “В садочку” на слова О.Олеса, які були створені у 1926 році, вперше прозвучали на концертах хорових новинок львівського “Боя-на”; у програмах чоловічого хору “Сурма” досить часто звучали його хор “Часом я тужу за тобою”, “Наша славна Україна”. Останній твір був виконаний на концерті, присвяченому незалежності Української Народної Республіки (22 січня 1918 р.) [1, с.3].

Після виконання одного з нових хорових творів композитора у 1927 році В.Барвінський зазначив у рецензії: “...Львів одержав тепер широкого працівника на нашій убогій музичній ниві... Вже тепер можна ствердити серйозність його праці, далеку від такого частого у нас делінтантизму, бо основу на глибокому музичному знанню” [2].

Думки про композиторську творчість і стиль мистця були і досі є в музикознавчих колах різні. Для прихильників усього новітнього мова Кудрика була мовою застарілою, а його твори, як зазначає А.Рудницький, – “справжнім анахронізмом і своєрідним дивоглядом у розвиток сучасної української музики” [3, с.98]. Зате, на думку В.Барвінського, Кудрик прагнув “поєднати український

елемент з духом і формою класичної музики” [3, с.98]. Василь Витвицький у своїх спогадах зазначає, що “давнім музичним переданням він (Кудрик) залишався вірним, незважаючи на докорінні чи навіть революційні переміни перших десятиліть ХХ сторіччя; мистецький традиціоналізм – здавалося – його вродженою рисою, яка ще більш утвердилася під впливом його перебування в давньому центрі музичного класицизму, тобто у Відні” [3, с.95]. Однак, як підкреслює Ю.Булка, “незважаючи на традиційну музичну мову, близьку до віденських класиків, твори Б.Кудрика знаходили шлях до слухача й визнання прискіпливої музичної критики” [4, с.571].

Своєрідний погляд на композиторський стиль Б.Кудрика у сучасного музикознавця Л.Кияновської. Вона характеризує манеру композитора як “вишуканий синтез пізнього романтизму, символізму та української пісенності..., позначений рисами вторинності” [5, с.2].

Хорові композиції займають значне місце у творчому доробку Б.Кудрика. Написання хорових творів припадає на 20-30-ті роки ХХ ст., період активного розвою хорового мистецтва у галицькій музичній культурі.

Значна частина хорової спадщини композитора репрезентує світські хори. Б.Кудрик створював свої композиції для різних хорових складів, причому в рукописних архівах знаходимо декілька варіантів одного твору для різного складу виконавців. Так, хор “Гей, дροжіть прокляті злидні...!” (сл. А.Курдидика) написаний і для чоловічого складу, і для мішаного хору, а “Народний гімн” (сл. В.Самійленка) зберігся в автографах для жіночого і чоловічого хорів [6] тощо.

У своїх творчих уподобаннях композитор звертається до поезії українських письменників. Серед них перше місце посідає Тарас Шевченко. Б.Кудрик з великою повагою і проникливістю втілює поетичне слово Лесі Українки, І.Франка, Ю.Федьковича, М.Устияновича, В.Шашкевича, О.Олеся. Звертається автор і до поезії поетів-аматорів та стрілецьких поетів: А.Курдидика, Б.Лепкого, П.Карманського.

Хорові мініатюри Б.Кудрика досить різні за жанровими нахилами й охоплюють широкий образно-емоційний діапазон: життєрадісні картини (“Ой маю, маю я оченята”, “Ой стрічечка до стрічечки” – сл. Т.Шевченка), пісні-хори народнопобутового типу (“Як би мені черевички”, “В садочку” – сл. О.Олеся), твори з елементами філософських роздумів (“Ненаситець” – сл. Т.Шевченка), а також твори сповнені трагічного настрою (“Думи мої” – сл. Т.Шевченка, “Жаль” – сл. Б.Лепкого).

За змістом світські хори Кудрика можна поділити на декілька груп. Це – невеликі ліричні п’єси та патріотичні пісні-гімни, пісні-марші. Музична мова ліричних хорових мініатюр наповнена ширістю вислову, класичною рівновагою музичного мислення і тісно пов’язана з народнопісенними традиціями.

Ліричний жанровий різновид хорової мініатюри у творчості галицьких композиторів 20-30-х років налічує незначну кількість творів. Однак саме в цей час заклалися основи поділу ліричного різновиду на типи, а саме: лірико-пейзажні та лірико-психологічні.

Прикладом лірико-пейзажної хорової мініатюри у творчості Б.Кудрика є п'єса "Вечірня година" на слова Лесі Українки (1928) для жіночого хору і сопрано соло, який вперше був виконаний ученицями гімназії Василиянок під керівництвом М.Гайворонського. Це лірична мініатюра, яка інтонаційно близька до старо-галицької пісні. Весь хор витриманий у нескладній для виконання гомофонній фактурі з плавною мелодичною лінією, розміреним ритмічним малюнком, у межах якої композитор зумів створити яскраву, образно-настрійну мініатюрну поему. Композиційна структура хору являє собою трьохчастинну побудову, де середній розділ – соло сопрано звучить у дусі романтичних серенад (*tempo di serenata*) у супроводі оригінально вирішеного хорового звучання, яке нагадує гітарний супровід (короткі гармонійні фрази, які виконуються на *staccato*).

Лірико-психологічний жанр хорової п'єси у творчості Кудрика яскраво представлений хором "Поетова доля" на слова Ю.Федьковича, який присвячений століттю уродин поета. Поезія твору, незважаючи на загальний трагічний настрій, сповнена високої мужності і поетики. Тут змальовано образ митця, котрий тільки в стражданнях може творити і який прагне до розуміння і визнання.

Для втілення поетичного тексту композитор обирає чотиричастинну складову форму, яка містить наскрізний розвиток:

$$A (4+4) - B (5+11) - C (21) - D (7+14).$$

Музичний тематизм, образно-емоційний настрій та структура кожної частини яскраво контрастні. Лише у четвертій частині відчутний незначний зв'язок з інтонаційним матеріалом першої частини, який видозмінений через втілення образу туги, смутку, приреченості.

Тонально-гармонійна мова твору вирізняється новизною, свіжістю сприйняття. Часта зміна тональностей у межах першого ступеня спорідненості підкреслює гостроту почуттів, душевні страждання героя:

$$\begin{array}{ccccccc} A & - & B & - & C & - & D \\ F \rightarrow C & & d-g-B \rightarrow F & & d \rightarrow e & & c-B-d \rightarrow F \end{array}$$

Цікавим є те, що твір насичений мажорними тональностями, саме цим композитор передає на тлі невизнання та нерозуміння світлу поетову душу.

Мелодика хору достатньо виразна, широкого дихання, мішаного типу розгортання, що дає змогу відтворити "політ душі". У цьому хорі Б.Кудрик використав традиційний гамофонно-гармонічний тип викладу з елементами підголоскової поліфонії.

Окрему групу становлять його хори на героїко-патріотичну тематику, твори здебільшого на слова поетів-аматорів та авторів стрілецької поезії. У музичній інтерпретації тексту цих творів основний акцент композитор поклав на карбований чіткий ритм та енергійний плин мелодичних мотивів. Ці хори репрезентують широко розповсюджений жанр хорової пісні-маршу і гімну, які продовжують стильову традицію старогалицьких пісень-гімнів. Хорам-гімнам притаманні колективний дух єднання, монументальність викладу, здебільшого єдиний фактурний план, чіткість музичної мови, пластичність образів. Репертуарними у хорових колективах того часу були такі твори Б.Кудрика: “Гімн пластунів “Відродження”, “Кооперативний гімн”, “Нагородний гімн”, гімнічний хор “Вільна Україна”.

У своїй творчості Б.Кудрик багато уваги приділяв музиці духовно-релігійного змісту. Це було цілком закономірно, зважаючи на те, що він походив із священицької сім’ї. Його батько Павло довгий час був парохом у Рогатині, тому виховувався Борис у традиціях греко-католицької церкви.

Церковні хори Кудрика постійно виконувалися різними колективами, особливо хором Богословської Академії та хором гімназії сестер Василянок, де композитор тривалий час працював, викладаючи історію української церковної музики.

У своїй творчості Борис Кудрик тяжів переважно до малих пісенно-церковних форм. Це літургійні пісні (“Алілуя”, “Єдин Свят”), мотети (“Блажен муж...” Мотет для мішаного хору а’capella на сл. Т.Шевченка, “Хвалить, діти, Господа” Мотет. Псалом 112: для чоловічого хору: сл. Т.Шевченка), псалми (“Із “Псалмів Давидових”. Псалом 132: для жіночого хору і сопрано соло), канти (“Пасли пастирі”. Почаївський кант XVII ст.: для мішаного хору, “Кант про хрещення Княгині Ольги. “Княгиня України”).

Для духовно-релігійної музики композитора притаманне поєднання піднесеного, поважного молитовного настрою з ліричністю музичного вислову. У церковних творах композитор використовує пісенний тип мелодики; особистісний, лірико-інтимний характер втілення високих почуттів; окрім гомофонно-гармонійної фактури, яка була яскраво представлена у світських піснях-гімнах і маршах, дуже часто використовує поліфонічну структуру (імітація, fuga, фугато). Але у церковних композиціях Борис Кудрик спирається на пісенну драматургію, що вплинуло на заокругленість і плавність мелодичних фраз, метроритмічність. Б.Кудрик використовує у своїх творах класичну європейську мажорно-мінорну систему, уникаючи церковних ладів. Однак гармонійна мова композитора складна і яскраво представляє пізньоромантичні тенденції в українській музиці.

Серед значної частини хорових композицій виділяється хор “Псалми Русланові” (“Великий єсть Бог...”) широко розгорнутий твір кантового типу.

Він складається з чотирьох частин, які об'єднані в єдине ціле за принципом темпового контрасту: помірно – швидко – дуже повільно – дуже швидко. Такий принцип контрастного зіставлення частин властивий старовинній сюїті. Об'єднуючий принцип контрасту підкреслюється й іншими засадами (фактурою, прийомами викладу музичного матеріалу). Так, швидкі, парні частини (“А перед сею мудрістю” і “Великий єсть Бог”) підкреслено поліфонічні, в яких автор використовує прийоми імітації та елементи фуги; а непарні, повільні частини (“Великий єсть Бог” і “Гордишся, чоловіче, умом твоїм”) стримані, витримані у гомофонному викладі. Цікавим є тональний план твору, який відіграє важливу роль у розкритті ідейно-образного змісту твору: I частина – Сі мажор, II частина – Сі мінор, II – Сі-бемоль мажор, IV частина – Соль мажор – Сі мажор (плагальний тональний каданс). Всі частини твору об'єднуються завдяки монотематичним принципам розвитку, а також тематичному обрамленню у заключній майстерній фузі.

Показовим для хорового стилю Б.Кудрика є мотет “Блажен Муж” для мішаного хору. Цей твір складається з двох контрастних частин і завершення. Перша частина “Блажен муж” – спокійна, розповідного характеру, витримана у гомофонно-гармонійній фактурі викладу (Соль мажор). Друга частина – “А лукавих нечестивих” – це схвильована, напружена fuga, в якій композитор виступає як високий знавець поліфонічного письма (Соль мінор). Заклучний розділ повертає тематичний матеріал першої частини, який утверджує основну думку твору.

Звертається композитор у своїй творчості і до рідкісних жанрових типів композицій. Це “Панахида пам'яті А.Вахнянина”.

“Панахида” (1927) Б.Кудрика для мішаного хору – це своєрідне інтерпретування образної сфери духовних текстів, оригінальна цілісна композиція, яка повністю відтворює обряд панахиди. У “Панахиді” Б.Кудрика яскраво проявляються традиції самолівкової манери імпровізаційного розспіву, ритмічної і метричної свободи (перемінний метр) та речитації. Відтворення обряду розкриває наскрізну драматургію циклу, де зміна частин відбувається вільно, але ускладнено, завдяки перемінному метру як на межі розділів, так і в середині музичної фрази, зміною темпу, а також надзвичайно складним тональним планом: “Аміль” (f); “Святий Боже” (f); “Слава Отцу і Сину” (Des); “Пресвята Тройце” (Des-f); “Господи помилуй” (As); “Слава Отцу і Сину” (Es); “Отче наш” (Es-As); “Аміль” (gis); “Со духи праведних скончавшихся” (cis-H-Cis-H-Cis); “Слава Отцу і Сину” (H); “Ти є си Бог сошедший в ад” (H-cis); “Аміль” (cis); “Єдиночистая і непорочная” (H-Cis); “Господи помилуй” (b); “Аміль” (b); “Честнійшую Херувим і славнійшую” (Es-As-b); “Слава Отцу і Сину” (Es); “Господи помилуй” (b); “Вічная пам'ять” (b); “Со святыми упокой” (cis-H-Cis). Драматургія тонального плану має символічне значення, яке можна розглядати

як перехід з глибоких бемольних тональних сфер у світлу дієзну сферу з просвітленим завершенням у До-дієз мажорі. В стилістичному відношенні найбільше виділяється остання частина твору, яка, на відміну від імпровізаційно розспіваних попередніх, викладена у строгому хоральному викладі із широким розспівом заключних фраз.

Борис Кудрик вніс значний вклад у розвиток жанру хорової обробки народних пісень. Його обробки історичних, козацьких та стрілецьких пісень були вміщені у “Великому співанку “Червона Калина”, який вийшов у Львові в 1937 році за редакцією Зиновія Лиська. Поряд з обробками Б.Кудрика цей збірник включає також обробки М.Леонтовича, С.Людкевича, В.Барвінського, М.Колесси, Р.Сімовича. В.Вітвицький зазначає, що “з чисто музичного боку Співаник “Червона Калина” замітний своїм подихом новітньої гармонії і поліфонії” [7, с.29]. Загальновідомі його обробки календарно-обрядових пісень: веснянки “Заснька” і “Ой, див, Білодан”, гагілка – “Зельман”, колядка – “В Вифлеємі граді...”.

У 1943 році Б.Кудрик видав збірку маршових пісень “Вперед!”, яку склали 25 обробок українських народних пісень для чоловічого хору без супроводу. До збірки увійшли у гармонізації композитора такі твори:

а) козацькі пісні: “Засвітали козаченьки”, “Максим козак Залізняк”, “Ой, п’є Байда”;

б) старогалицькі маршові пісні: “ Ми Гайдамаки” (слова і мелодія О.Маковея);

в) стрілецькі та інші, споріднені за змістом, пісні: “Вкраїно Мати!” (сл. С.Черкасенка, муз. К.Стеценка) “Група Схід” (слова і мелодія Б.Лепкого); “Іхав стрілець на війноньку” – пісня УСС (мелодія М.Гайворонського); “Ми йдем вперед” (“мелодія з кол У.Г.А.”); “Ой, у лузі червона калина” (мелодія від УСС); “Слава, слава, Отамане” (сл. Ю.Назарка, мелодія М.Гайворонського).

Обробки Б.Кудрика відрізняються яскравою колоритністю і гармонійною барвистістю. Стиль композитора в цьому жанрі поєднує в собі гармонійну і поліфонічну фактури викладу, прийоми народної та професійної поліфонії. Композитор у своїх обробках використовує одноголосий заспів, який є поштовхом до розгортання пісні, що підкреслюється динамікою імітаційного вступу голосів. Композитор використовує різні прийоми народного багатоголосся: типовий варіантно-підголосковий склад, терцову втору, дуєтні контрапункти, зустрічаються і “звукові педалі”. Звернення до традицій народного багатоголосся позначилося і на типовому голосоведенні, яке характеризується широким використанням паралельного руху голосів, особливо незавершеними канцансами. Обробки Б.Кудрика визначаються яскравою образністю, високою майстерністю, філігранно витонченим голосоведенням, професійним знанням

тембральних, регістрових та динамічних можливостей хорового ансамблю. На основі складного комплексу прийомів народного та професійного багатоголосся композиторів вдалося досягти єдності народного першоджерела та його творчого розвитку.

Отже, хорова спадщина Бориса Кудрика представлена різножанровими творами світського та духовно-релігійного змісту, в яких композитор, продовжуючи традиції композиторів-попередників, втілює оригінальні взірці хорових композицій. Хоровий стиль Б.Кудрика характеризується відносною простотою і демократичністю музичного виразу, глибиною змісту, класичною врівноваженою формою, яскравістю гармонійних барв і тісним зв'язком з українським пісенним тематизмом. Твори Кудрика, при всіх застереженнях щодо новаторства, заслуговують детального музикознавчого аналізу, бо залишили глибокий слід у музичній культурі Галичини як типові взірці так званого "перехідного періоду", що були спрямовані на духовні потреби як представників демократичних кіл аматорської публіки, так і на освічених музикантів.

Додаток **ХОРОВІ ТВОРИ БОРИСА КУДРИКА**

I. Оригінальні твори

1.1.А. Світські хори

- "Вечірня година": для жіночого хору із сопрано соло. Сл. Лесі Українки. "Весна": для мішаного хору із сопрано соло. Сл. Я.Головацького.
- "Вибір Гетьмана" кантата для мішаного хору з фортепіано в 4 руки у двох частинах. Сл. Г.Шевченка. Присвячений: "Хвальному Співочому Товариству "Коломийський Боян" з нагоди його 40-літнього ювілею!".
- "Вільна Україна": для чоловічого хору. С.Ю.Шкрумеляка.
- "Вперше я тужу за тобою" (Часом я тужу за тобою): для чоловічого хору.
- "В садочку": для мішаного хору: Сл. О.Олеся.
- "Гей, дроздів прокляті злидні.....": Сл. А.Курдилика.
- 1) Для чоловічого хору. 2) Для мішаного хору.
- "Гей за горою лебеді мають!": Для триголосого жіночого хору (ансамблю) в супроводі фортепіано.
- "Гімн пластунів "Відродження": для чоловічого хору.
- "Гей, рушив похід!": для триголосого жіночого хору.
- "І рають труби над Дністром": для жіночого хору і оркестру
- "Гримить!": для мішаного хору. Сл. І.Франка.
- "До Зорі Галицької": для мішаного хору. Сл. М.Устияновича (1848).
- "До старого Галича": для чоловічого хору. Сл. М.Шашкевича.
- "Жаль": для чоловічого хору. Сл. Б.Ленкого.
- "Заклик до Черча": для чоловічого або жіночого хору з солом сопрано або тенора
- "Закувала зозуленька": для жіночого хору a'capella. Сл. Г.Шевченка.

"За рідний край": для мішаного хору без супроводу. Сл. Р.Купчинського.

"Зимова пісня": для чоловічого хору. Сл. Б.Лепкого.

"Клич Сурми": для чоловічого хору.

"Кооперативний гімн": для чоловічого хору.

"Мені тринадцятий минало": для жіночого хору без супроводу. Сл. Т.Шевченка.

"Ми курінь той пробоевий...": для мішаного хору. Сл. А.Курдидика.

"Молитва з Гамалії" (два голоси).

"Народний гімн": Сл. В.Самійленка.

1) Для жіночого хору і фортепіано. 2) Для чоловічого хору без супроводу.

"Ненаситець": для мішаного хору. Сл. Т.Шевченка.

"Ой горе тій чайці": для жіночого хору і оркестру.

"Ой маю, маю я оченята": для жіночого хору без супроводу. Сл. Т.Шевченка.

"Ой стрічка до стрічки": для жіночого хору без супроводу. Сл. Т.Шевченка.

"Ой там за Дунаєм": для жіночого хору і оркестру.

"Ой умер старий батько": для жіночого хору без супроводу. Сл. Т.Шевченка.

"Пісня "Молодої Просвіти" для жіночого хору. Сл. Ю.Шкрумеляка.

"Пісня пімсти": для чоловічого хору. Сл. П.Карманського.

"Пісня сліпців": для чоловічого хору. Сл. О.Олеся.

"Плавай, плавай": для жіночого хору.

"Плачу і ридаю": для мішаного хору.

"Поетова доля" з "Окрушків" ч.ХІІІ: для мішаного хору. Сл. О.Ю.Федьковича.

"Поклін Тобі, Тарасе!": для дитячого хору.

"Похід": для жіночого хору без супроводу. Сл. Т.Шевченка. Уривок з поеми "Хустина".

"Походна пісня":

1) Для жіночого хору. 2) Для чоловічого хору.

"Пустка": для жіночого хору а'capella. Сл. Т.Шевченка.

"Рій і Трутень": казка для мішаного хору. Сл. М.Устіяновича.

"Гумна пісня": для чоловічого хору. Сл. І.Франка.

"У садочку": для мішаного хору а'capella.

"Угоптала стежечку": для жіночого хору без супроводу. Сл. Т.Шевченка.

"Учітєся, брати мої": для жіночого хору у супроводі фортепіано.

"Хор мавок": для жіночого хору.

"Шлях мільйонів": для мішаного хору. Сл. Анатолія Курдидика.

"Якби мені черевики": для жіночого хору.

"Як мило згадати": для чоловічого хору. Сл. Маркіяна Шашківсвича.

1.1. Б. Церковні хори

"Алілуя": для чоловічого хору.

"Блажен муж..." Мотет для мішаного хору а'capella. Сл. Т.Шевченка.

"Буди Ім'я Господнє і Відпуст": для мішаного хору.

"Вічна пам'ять": для мішаного хору. Сл. Ю.Шкрумеляка.

"В пам'ять вічну буде праведник..."

1) Для жіночого хору. 2) Для мішаного хору.

"Імні католицької молоді": для чоловічого хору.

“Єдин Свят”: для мішаного хору.

“Кант про хрещення Княгині Ольги”. “Княгиня України”.

“Милость мира”: для жіночого хору.

“О Мати Божа”: для двох голосів.

“Отче наш”: для мішаного хору.

Панахида пам’яті Анатолія Вахнянина для мішаного хору а’capella.

“Пасли пастирі” Почаївський кант XVII ст.: для мішаного хору

“Псалом 132”. Сл. Т.Шевченка.

1) Для жіночого хору у супроводі фортепіано. 2) Для жіночого хору і соло.

3) “Із “Псалмів Давидових”. Псалом 132: для жіночого хору і сопрано соло.

“Псалми Русланові”. 1. “Великий єсть Бог”: для мішаного хору без супроводу.

Сл. М.Шашкевича.

“При шелесті стягів і лент... (1988-1938). Сл. Уляни Кравченко.

1) Для жіночого хору без супроводу.

2) Для мішаного хору а’capella.

“Свят...”: для жіночого хору.

“Тебе поєм”: для чоловічого хору і соло (баса?)

“Тебе поєм”: для жіночого хору.

Три мотети (три частинні?): для жіночого хору. “Чашу спасіння прийму”. “Во всю землю ізиде вішаніє їх”. “Радуйтеся Праведні о Господі!”.

Служба Божа: Чин Похорону. Отче наш. З Духами Праведник. Ектенія. Чеснішу від Херувимів. Відпуст. Вічна пам’ять. Зі Святими. Будь імя Господне. Алілуя (соло тенора).

“Радуйся царице!”:

1) Для жіночого хору.

2) Для мішаного хору.

“Хваліте”: для мішаного хору.

“Хваліть, діти, Господа”. Мотет. Псалом 112: для чоловічого хору. Сл. Т.Шевченка.

“Як славний Господь” за Бортнянським: для жіночого хору.

1.2. Обробки народних пісень

“Біду собі купила”. Галицька народна пісня: для мішаного хору без супроводу.

“В Вифлємі граді...”. Наддніпрянська колядка: для мішаного хору без супроводу.

“Вперед!” Збірка маршових пісень під редакцією Др. Б.Кудрика.

а) Козацькі пісні: “Засвисгали козаченьки”, гарм. Б.Кудрик. “Максим козак Залізняк”, “Ой, п’є Байда”;

б) Старогалицькі маршові пісні: “Ми – Гайдамаки” (слова і мелодія О.Маковея);

в) Стрілецькі та змістом споріднені пісні: “Вкраїно Мати!” (сл. С.Черкасенка, муз. К.Стоценка) “Група Схід” (слова і мелодія Б.Лепкого); “Іхав стрілець на війноньку”, Пісня УСС (мелодія М.Гайворонського); “Ми йдемо вперед” (мелодія з кол. У.Г.А.); “Ой, у лузі червона калина” (мелодія від УСС); “Слава, слава, Отамане” (сл. Ю.Назарка, мелодія М.Гайворонського);

“Гімн Коша”: для чоловічого хору. Сл. А.Лотоцького, мелодія А.Баландюка написані в Коші УСС, в Пісочний 1916 р.

- Група "Схід": для чоловічого хору: Пісня з часів облоги Львова. Слова й мелодія Левка Лепкого, написані в Куровичах, при групі "Схід", у січні 1919 р.
- "Заквітчали дівчатонька": для мішаного хору: Слова і мелодія Р.Купчинського, присвячені пам'яті підхорунжого Мальованого, вбитого на Лисоні й похованого під Вільхівцями біля Бережан 1916 р.
- "Заспів": Веснянка: для мішаного хору без супроводу.
- "За Україну": для чоловічого хору.
- "Зельман". Галицька гагілка: для мішаного хору без супроводу.
- "Маєва ніч": для мішаного хору. Слова й мелодія Л.Лепкого, написані 1916 р. в Тудинці, біля Соснова, над Стрипою.
- "(Ой, див, Білодан!" Веснянка: для мішаного хору без супроводу.
- "(Ой, та зажурились..." Пісня УСС. Текст і мелодія Р. Купчинського: для чоловічого хору без супроводу.
- "Стоїть явір!": для мішаного хору.
- "Через Дунай глибокий...": для мішаного хору.

1.3. Аранжування

- "Заспів", муз. М.Вербицького: для мішаного хору.
- Молитва "з опери "Запорожець за Дунаєм" С.Гулака-Артемовського: для фортепіано, чотирьох скрипок і Harmonium.
- Фінал II дії з "Підгірян" М.Вербицького. Для Violini, Harmonium і фортепіано.
- "Радуйся, ниво непоплута" М.Лисенка. I частина: для хору a' cappella.
1. Діло. – 1930. – №39. – 21 лютого.
 2. Діло. – 1927. – 25 березня.
 3. Н.Витвицький. Життєвий шлях Бориса Кудрика // Василь Вітвицький. За океаном. Збірник статей. – Л.; 1996. – С.95-99.
 4. Булка Ю.П. Музична культура Західної України // Історія української музики. – Т.4. 1917-1941. – К.; Наукова думка, 1992. – С.545-589.
 5. Кияновська Л. Духовна культура не знає провінції // Музика. – 1990. – №1. – С.2-4.
 6. ЛІБ ім. В.Стефаніка ІАН України, ф 163.62/7, п.18; ЦДІА, ф867, оп.1, Спр.33.
 7. В.Витвицький. Стрілецька пісня // Василь Вітвицький. За океаном. Збірник статей. – Л., 1996. – С.24-31.

Natalia Toloshnyk

GENRE-STYLISTIC PECULIARITIES OF BORIS KUDRYK'S CHOIR INHERITANCE

The article studies choir compositions of the composer, defines their genre-stylistic peculiarities and the most important principles of interpretation of this genre connected with its development in the art of Western Ukraine.